

ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף ולחם איץ בכל הארץ כי כבוד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מופני הרעב
וינקט יוסף את כל הכסף הנמוצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בששבר אשר הם שצרים ויבא יוסף את
הכסף ביתה פרעה ויהם הכסף מארץ מצרים ומארץ
כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמור הנה לנו לחם
ולמה נמות נגורך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבה
מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו
את מקניהם אל יוסף ויהן להם יוסף לחם בסוסים
ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם
כלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ותהם השנה ההוא
ויבאו אליו בשנה השנייה ויאמרו לו לא נמצא מאדני
כי אם הם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשא
לפני אדני בלתי אם גוייתנו ואדמותנו למוה נמות
בעיניך גם אנחנו גם אדמותנו קנה אתנו ואדני
אדמותנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמותנו עבדייך
לפרעה והן זרע ונחיה ולא נמות והארמה לא
תשים ויקן יוסף את כל אדמות מצרים לפרעה כי
מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי
הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו לערים מקצה
גבול מצרים ועד קצהו רק אדמות הכהנים לא קנה
כי חזק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקב אשר נתן
להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר יוסף
אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה
הא לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה נתבואת ונתתם
חמישית לפרעה וארבע הית יהיה לכם לזרע השדה
ולאכלכם ולא אשר נבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו
החיותנו נמוצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה
וישים אתה יוסף לחזק עד היום הזה על אדמות מצרים
לפרעה לזמושי רק אדמות הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה ויעב ישראל בארץ מצרים בארץ גושן
ויאחז בה ויפרו וירבו מאד ויחזי יעקב בארץ
מצרים שבע עשרה שנה והי ימו יעקב שני חזיון
שבע שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם בא מוכאדני
חן בעיניך שים בא ירך תחת ירכי ועשייה עמדי
חסד ואמת אל נא הקברני במצרים וישכבתי עם
אבותי ויעיאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אלשיה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
וישחזו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חזה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויהחזק
ישראל ויעב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלוח בארץ כנען ויברך אדני
ויאמר אלי הנני מופרך והרבותיך ונתתך לקהל עמים
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריו אחזה עינכם